ÎN DIVIZIA A PREZENTĂ MÎINE

POLITEHNICA - Iași

O desăvîrșită tristețe, purtînd totuși izul unei melancolii apatice, specifice numai lor, moldovenilor, cuprinsese **dulcele tîrg al Ieșilor** atunci cînd în campionatul trecut, C.S.M.S.-iștii își jucaseră ultima șansă de a supraviețui printre cele 14 „mari". Știau că acolo „jos", bătălia e feroce. Miile de suporteri ieșeni se întrebau perfect îndreptățiți: **„Oare cînd vom mai reveni în „A"?...**

— **Norocul nostru a fost** — ne spunea săptămîna trecută unul dintre acești suporteri — **că băieții nu s-au descurajat. Ba, dimpotrivă, au început campionatul, în „B", cu o ambiție extraordinară...**

Și, adăugăm noi, cu un fel de încăpățînare, în sensul pozitiv al cuvîntului, au căutat să arate că își meritau locul „acolo, sus". Așadar, start furtunos.

Suporterii Politehnicii prind ceva curaj. La un moment dat, în retur, distanța de urmăritoare crește. Atunci, într-un compartiment al acceleratului Sibiu—București, **Deleanu și Stoicescu** făceau un logic calcul al probabilităților: **„N-avem cum să mai pierdem"**, susțineau ei. Și totuși... Șuturile lui Stanciu și Păiș, drept rezultat a două contraatacuri fulgerătoare pe stadionul din Dealul Copoului, trimit la cabine pe fiii risipitori ai Iașului cu capetele plecate și lacrimi în ochi. Final pe muche de cuțit!

Acum, cînd apele s-au limpezit și liniștea tronează în Copou, cînd „scena" disputelor este brăzdată în lung și în lat pentru a i se face cățeaua necesară viitoarelor premiere, suporterii și jucătorii susțin că maxima emoțiilor nu s-a consumat nici la întîlnirea cu Galațiul și nici după înfrîngerea usturătoare primită din partea colegilor bucureșteni. Nu!

Politehnica Iași — Victoria Roman. Scor final 5—1. Ora 19.30. Cei 11 jucători aleargă spre cabine.

— **Cum e la Vîlcea?**

Nimeni nu le răspunde. Soarta lor poate fi decisă cu o etapă înaintea căderii cortinei. Totul depinde de rezultatul de pe tabela de marcaj a frumosului stadion din Rm. Vîlcea. Acolo se află Politehnica Galați... Acolo... Ora 19,45. La ieșirea din cabine.

— **Care e rezultatul de la Rm. Vîlcea?**

Nimeni nu l-a aflat încă.

Un sfert de oră mai tîrziu, **Cuperman**, acasă:

— **Poate că... vîlcenii, luptînd să scape de baraj...**

Incze IV nu-și găsește astîmpărul. Umblă de unul singur prin oraș.

— **Nu știți ce-a fost la Vîlcea?**

— **?!...**

La casa universitarilor, antrenorul **Zaharia** roagă, aparent calm, pe cineva să schimbe programul la radio. Poate...

Ora 20,30, în Piața Unirii, la Loto Pronosport, **Romilă** nu se mai poate abține.

— **Nu mai afișează rezultatele, dom'le?...**

Împreună cu el așteaptă sute de oameni. Zeci de priviri caută rezultatul partidei Chimia — Politehnica Galați. În sfîrșit... Punct final emoțiilor.

Chiote. Aplauze. Cîțiva se prind, spontan, într-o horă. Dovadă că și ieșenii, ca pretutindeni, iubesc fotbalul. Echipa lor preferată revenise, după o absență de un an, „acolo, sus".

În genere jucătorii ieșeni sînt cunoscuți marelui public. Iată, totuși, cîteva dintre caracteristicile lor... biografice și sportive:

MIRCEA CONSTANTINESCU, portar, născut la 25.II. 1945, student I.S.E., anul V (1,71 m, 65 kg): reflexe excepționale, priză bună, „simte" foarte bine jocul. **DUMITRU ROMILĂ**, 9.X.1942, muncitor (1,73 m., 71 kg): dîrzenie, bună orientare în teren. **VASILE IANUL**, 1.XI.1945, muncitor (1,80 m., 79 kg.): viteză, voință și dăruire în joc, superficial în unele situații. **OVIDIU VORNICU**, 4.V.1938, salariat la I.U.T. Iași (1,80 m., 72 kg): multă experiență, mobilitate în teren. **VIOREL STOICESCU**, 6.XII.1948, student la Facultatea de mecanică, anul II (1,83 m, 73 kg); foarte bun la mingile înalte, viteză. **AUGUSTIN DELEANU**, 27.VIII.1944, student I.S.E. anul V (1,73 m., 69 kg): rază mare de acțiune, orientare în teren, calm. **MIRCEA ȘTEFĂNESCU**, 19.V.1943, student la facultatea de construcții, anul V (1,67 m., 68 kg): coordonatorul echipei, foarte bun tehnician, orientare în teren, mare capacitate de efort. **LADISLAU INCZE**, 2 V. 1947, student la Facultatea de construcții, anul II (1,65 m., 63 kg): fin tehnician, excelent dribler, viteză mare, ineficace. **EMIL LUPULESCU**, 12.II.1946, își satisface stagiul militar (1,80 m., 73 kg): bun șuter, multă actvitate în teren. **AURELIAN CUPERMAN**, 21.I. 1945, student I.S.E., anul IV (1,75 m., 72 kg): bun dribler, bun tehnician și șuter, fuge de efort. **CORNELIU GAVRIL**, 3.XII.1941, muncitor (1,68 m., 65 kg): viteză mare, condiție fizică ireproșabilă. **MIRCEA ANDRIOAIE**, 28.X.1950, elev Cl. XI (1,75 m., 68 kg): bun tehnician, orientare în teren.

În lotul ieșenilor mai figurează și **ION LEAHU** (student la I.M.F., anul II, jucător cu mare capacitate de efort și orientare în teren), **ROMULUS CARATAȘU** (bun tehnician și inepuizabil pe parcursul a 90 de minute de joc), **VASILE IORDACHE** (un portar cu reale calități, avantajat și de înălțime — 1,79 — dar fără experiența necesară), **VICTOR POPOVICI** (student în anul IV la Institutul Politehnic, cu viteză de reacție, dăruindu-se în joc), **ZAHARIA LUPEA** (student în anul III la Institutul Politehnic), **CORNEL POPESCU, GHEORGHE CIZIC, DAN MĂRCULESCU** și **CONSTANTIN TECIU.**

● **ION ZAHARIA**, antrenor principal. Maestru al sportului. Fost jucător al Petrolului Ploiești. 38 de ani. Este student în anul III la Institutul de cultură fizică. A mai antrenat pe Siderurgistul Galați.

● **ȘERBAN JUSTIN**, antrenor secund. Fost jucător la Politehnica Timișoara, Sporting Pitești și Progresul București. De profesiune inginer constructor. 45 de ani. Activează la Iași din 1953.

L. DUMITRESCU

De la stînga spre dreapta, sus: **I. Zaharia** — antrenor, **Romilă, C. Popescu, V. Stoicescu, Vornicu, Lupea, Mărculescu, Caratașu, Gavrilă, Justin Șerban** — antrenor secund; jos: **Incze IV, Leahu, Iordache, Constantinescu, Cuperman, Popovici, Andrioaie.** Din fotografie lipsesc: **Ștefănescu, Lupulescu, Ianul, Deleanu, Teciu.**

Foto: **ing. IULIAN BARBĂLATĂ**

VAGONUL - Arad

Marele public a învățat să memoreze numele VAGONULUI ARAD din 1966 cînd, după cinci ani de evoluții incolore și sinuoase, și-a pus cu îndrăzneală candidatura la locurile fruntașe ale seriei în care activa. Se pare că pretențiile aveau suporturi argumentate fotbalistic valoros, căci în scurt timp s-a format un curent de opinie, care impunea în lumea fotbalului pe Vagonul drept o echipă înclinată spre tehnicitate, spre spectacol și spre fair-play.

Înființată în 1909, sub denumirea de **Echipa vagonarilor din Arad**, botezată în 1911 **A.M.E.F.A.**, ea a cunoscut o perioadă de renume în prima divizie pînă la 1940. De sub culorile ei au plecat, constant, spre echipa națională jucători cunoscuți ca **Albu, Auer, Teleki** sau **Dobra**. După război, în 1948, echipa își reia activitatea sub conducerea antrenorului **Băneșu**, căruia curînd îi va lua locul fostul echipier **Albu**. U.V.A. A.M.E.F.A. va fi noul ei nume, pătat însă de o retrogradare în campionatul regional (nu exista „C"-ul) după numai un an de activitate în divizia B. În 1950, rămîne doar un an în Divizia C, recent înființată, pentru ca în 1951 să promoveze în categoria imediat superioară. După ce U.V.A. A.M.E.F.A. bătătorește timp de zece ani drumurile diviziei secunde, în 1961 simte nevoia unei înnoiri. Ca atare schimbă (din nou) denumirea (în Vagonul) dar și antrenorul. La pupitru se va urca acuma fosta extremă dreaptă a U.T.A.-ei, **TOMA JURCĂ**. În primul campionat, sub conducerea lui Jurcă, echipa termină pe locul opt în clasament, retrogradînd apoi în categoria C. În anul acela (1962) speranțele se vor lega de nouă jucători noi, nouă juniori, aduși de la U.T.A. și din campionatul regional. Dar după șase etape, echipa se găsea pe penultimul loc. A fost poate momentul hotărîtor. Încertitudine, reproșuri, probabil regrete au umbrit năzuințe, au clătinat încrederi. Echipajul cel tînăr nu mai putea fi debarcat. Cu el la vîsle, cu Jurcă la timonă, corabia nu mai putea avea decît o singură direcție: înainte. Și, după etapa a doua a returului, Vagonul se găsea pe locul întîi, pe care nu avea să-l mai cedeze pînă în final. Deci, din nou în „B" și succesiv locurile V, III, din nou III și în sfîrșit, astăzi, locul I. Călită în focul atîtor bătălii, învățînd din greșeli vechi, capabilă să atace matur meciurile decisive, Vagonul a trecut, în fine, pragul spre care tinsese spectaculos cu un an și doi în urmă.

Dar cine evoluează în această formație care a adus celor 10.000 de salariați ai Uzinelor de Vagoane (simpatizanți și cotizanți cu toții), satisfacția mult rivnită? Îi vom însera, alăturînd vîrsta, înălțimea, greutatea, anul legitimării la Vagonul, echipa de unde provine, și o scurtă caracterizare aparținînd lui **JURCĂ**, omul care-i cunoaște cel mai bine.

Portari: ȘTEFAN ARGHIȘAN (26 ani, 1,76 m., 76 kg., 1968, Gloria Birlad); **„Are calități certe, dar e puțin comod"**, EMANOIL GHERGHEL (25; 1,82; 76; 1966; Dinamo Obor): **„Foarte sirguincios, bun mobilizator al echipei, dacă ar avea o detentă mai bună"!**. GH. SECUI. (20; 1,75; 64; 1964, Vagonul Arad): **„Talentat, aștept lucruri mari de la el."**

Fundași: GHEZA LENARD (24; 1,72; 67; 1964; Crișul Oradea): **„Suplinește prin voință anumite carențe tehnice. corect, mult atașament față de culorile clubului."** FRANCISC BOROȘ (24; 1,78; 74; 1958; **Vagonul Arad**): „Calități bune nepuse în valoare". FERDINAND MÜLROTH (29; 1,78; 69; 1963; Recolta Jimbolia). **„Om de bază, comportare constantă, exemplu sub toate aspectele, așa cum se cuvine unui căpitan de echipă".** MIHAI MIHAI (26; 1,68; 65; 1966; Rapid București, Crișul Oradea): **„Putere de muncă, perseverență, calități fizice și tehnice evidente".** ANDREI MATUSINCA (26; 1,78; 74; 1964; Vagonul Arad). **„Tehnic, viteză de deplasare, lipsit însă de spirit de sacrificiu".**

Mijlocași: FRANCISC DVORJAK (26; 1,68; 62; 1965, C.F.R. Arad): **„Jucător de mare finețe, cu o bună orientare tactică, lipsit însă de rezistență".** PETRE SCHWEILLINGER (26; 1,85; 80; 1962, Recolta Jimbolia): **„Coordonatorul echipei, mare om de muncă, simț al anticipației, ușor iritabil".**

Înaintași: PAUL STĂNOAIE (28; 1,76; 66; 1964; Dinamo Pitești): **„Calități certe de înaintaș, dar prea mult spirit de conservare".** OTTO DEMBROVSCHI (26; 1,74; 77; 1966; A.S.A. Tg. Mureș): **„Șuter de temut, simț al porții dezvoltat, cam comod".** DUMITRU CHIVU (29; 1,72; 69; 1968; U.T.A.): **„Bun tactician, deficitar la condiția fizică".** GHEORGHE MACAVEI (I) (28; 1,56; 58; 1962; U.T.A.): **„Tehnic, mare putere de muncă, foarte bun coleg. Ce păcat că nu e mai înalt!"** LADISLAU PETSCHOWSCHI (III) (24; 1,80; 68; 1967; U.T.A.): **„Voință impresionantă, simț al porții, puțin cam rigid. Poartă pe umeri povara plăcută dar prea angajantă, a unui nume glorios".** ION MACAVEI (II) (22; 1,58; 63; 1968; Juniori-Vagonul, A.S.A. Sibiu): **„Tehnic, preferință exagerată pentru piciorul drept, handicap de înălțime ca și fratele său".**

— Tovarășe Jurcă, care este secretul succesului net al echipei pe care o antrenați?

— **Știu eu? Poate faptul că am 11 jucători, care o dată, după un meci, au plîns cu toții ca niște copii!**

Ion CUPEN

De la stînga la dreapta, sus: dr. **D. Jifcovici**, medicul echipei, **Arghișan, Chivu, Boroș, Mülroth, Gherghel, Schweillinger, Petschowschi III, Matușinca, Lenard, Toma Jurcă** (antrenor), **St. Docmanov** (președintele secției); jos: **Stănoaie, Dembrovschi, Mihai Mihai, Secui, Dvorjak, Gh. Macavei (I), I. Macavei. (II).**

Foto: **ȘTEFAN I. SIMON**